

○ คำสั่ง

(จ. ๒๑)

คำร้องที่ คบ. ๕๒/๒๕๕๙

คำสั่งที่ คบ. ๑๒๑/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง { นางวิภารัตน์ ราศรี

ผู้ฟ้องคดี

{ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ที่ ๑
ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม ที่ ๒
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๖๙/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ บ. ๓/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็น
พนักงานส่วนตำบล โดยผ่านการคัดเลือกและได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็น
ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๒ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง
อำเภอกุตุรัง จังหวัดมหาสารคาม ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล
หนองแวง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่ง

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ที่ มค ๘๓๓๐๑/ว ๔๐๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี พร้อมแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ฟ้องคดีทราบ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๘/๘๙๕๓ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือจังหวัดมหาสารคาม ด่วนที่สุด ที่ มค ๐๐๒๓.๔/๗๙๒๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งนายอำเภออุดรฯ ให้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และแจ้งการดำเนินการดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๒

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าเป็นพนักงานส่วนตำบล ในตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภออุดรฯ จังหวัดมหาสารคาม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งอ้างว่า คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๖ ได้มีการพิจารณาเรื่องที่บุคคลผู้ถูกคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม จำนวน ๑๐๘ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม ร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ให้ผู้อุทธรณ์/ร้องทุกข์พ้นจากตำแหน่ง ซึ่งคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคามมีมติ ดังนี้ กรณีที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ให้ผู้อุทธรณ์/ร้องทุกข์พ้นจากตำแหน่ง นั้น เห็นว่า คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

/ของผู้อุทธรณ์...

ของผู้อุทธรณ์/ร้องทุกข์ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีไม่พอใจในคำสั่งดังกล่าวก็ชอบที่จะอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สำหรับกรณีขอให้ทบพนมมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม นั้น เนื่องจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติเพิกถอนมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ตามหนังสือ ก.อบต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๘/๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ และให้แจ้งผู้เกี่ยวข้องดำเนินการตามหนังสือสั่งการฉบับดังกล่าว เท่านั้น มิได้มีการลงมติในส่วนของการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม ดังนั้น จึงให้แจ้งบุคคลซึ่งเป็นผู้อุทธรณ์/ร้องทุกข์ทราบต่อไป โดยให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์/ร้องทุกข์ ทั้งหมดเพื่อทราบมติดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งให้จังหวัดมหาสารคามทราบกรณีผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๗ คน ยื่นหนังสืออุทธรณ์/ร้องทุกข์ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่าคำสั่งออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๗ คน ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวก็ชอบที่จะอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงส่งหนังสือของผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๗ คน ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์/ร้องทุกข์ทราบ ต่อมา จังหวัดมหาสารคามได้มีหนังสือแจ้งให้อำเภอกุดรังให้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งได้มีหนังสือแจ้งการดำเนินการดังกล่าวให้ผู้รับมอบอำนาจของผู้ฟ้องคดีทราบด้วยแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงว่า การประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะสอบที่แท้จริงของผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งและผู้ที่เป็นเจ้าของบัญชีรับรองว่าเป็นผู้มีชื่อในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ไม่ผ่านเกณฑ์การตัดสินตามมาตรฐานทั่วไป จึงแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง ๑๙ แห่ง มีคำสั่งให้ผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งจากบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ที่มีขอบพันจากตำแหน่งโดยพลัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๒ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์

/คำสั่งดังกล่าว...

คำสั่งดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคำอุทธรณ์แล้วเห็นว่า คำอุทธรณ์ไม่อาจรับฟังได้ จึงให้ยกอุทธรณ์ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขวง ที่ มค ๘๓๓๐๑/ว ๔๗๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๒ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขวง อำเภอกุตุรัง จังหวัดมหาสารคาม ต่อมา คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีหนังสือแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๙ แห่ง รวมถึงองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขวง ให้มีคำสั่งให้ผู้ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งจากบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ที่มีชื่อพ้นจากตำแหน่งโดยพลัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขวง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๒ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขวง ที่ มค ๘๓๓๐๑/ว ๔๐๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี พร้อมแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งปรากฏหลักฐานว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และโดยที่การฟ้องคดีนี้เป็น การฟ้องคดีเพื่อรักษาสีทธิหรือประโยชน์ส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีเท่านั้น มิใช่การฟ้องเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะที่จะยื่นฟ้องคดีเมื่อใดก็ได้ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีใช้กรณีที่จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือปรากฏว่ามีเหตุจำเป็นอื่นใดที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจยื่นฟ้องคดีนี้ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ศาลจึงไม่อาจใช้ดุลพินิจรับคำฟ้องข้อหานี้ไว้พิจารณาได้ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

/ประกอบกับ...

ประกอบกับข้อ ๓๐ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ภายหลังจากผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามและได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว โดยบรรยายคำฟ้องครบถ้วนกล่าวอ้างถึงคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดังกล่าวที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย และเป็นการฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้เพื่อพิจารณาต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๒ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขง ที่ มค ๘๓๓๐๑/ว ๔๐๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขง ที่ ๒๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าเป็นพนักงานส่วนตำบลตามเดิม จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันอยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดีนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้ว อย่างไรก็ตาม มาตรา ๔๙ แห่ง

/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และคำฟ้องที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว ข้อ ๓๐ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ศาลมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณาและสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เว้นแต่ศาลเห็นว่าคดีนั้นเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลจะรับไว้พิจารณาก็ได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อเมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแขง ที่ มค ๘๓๓๐๑/ว ๔๐๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งท้ายหนังสือฉบับนี้ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ที่ไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ทั้งนี้จะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมูลคดีเกิด จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดังกล่าว คือ ภายในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว และคดีนี้แม้ศาลปกครองจะมีคำพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีก็เพียงก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีเท่านั้น มิใช่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวม ทั้งไม่ปรากฏเหตุจำเป็นอื่นที่เป็นอุปสรรคขัดขวาง ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจยื่นฟ้องคดีนี้ภายในระยะเวลาการฟ้องคดีที่กฎหมายกำหนด ศาลปกครองจึงไม่อาจใช้ดุลพินิจรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่ง

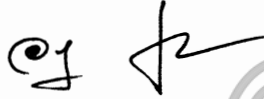
/พระราชบัญญัติเดียวกัน...

พระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับข้อ ๓๐ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ
ในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดี
ออกจากสารบบความ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางรดาพรรณ วานิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกมล สกลเดชา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด